

[**MAMRAĆ** *vb impf*

mamrać a. mamrzeć.

Teksty nie oznaczają ą (Cn pierwsze a jasne).

praes 3 pl mamrzą. ◇ part praes act mamrząc.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.: mamrzeć.

Wydawać mrukliwe dźwięki, cicho lub niewyraźnie mówić; mamrotać, mruczeć; commurmurare, fremere, gannire, immurmurare, murmurare, obmurmurare Cn [co]: nieinaczei iedno iako inśfy głuchowie, abo niemy nic o panu Bogu niewiemy/ ani też kniemu nie niemowiemy/ bądź też to że wargy słowa prozne mamrzą OrszakPos 195v.

Zwrot: »pacierze i modlitwy mamrać«: Boć też tam baby Boze słowa mówią/ gdy gusłą/ nad krowami/ nad wołki/ rć. y nad zywoły rozmagitymi/ pácierze/ y inne modlitwy mamrząc. ConfLutom P3.

Synonimy: markotać, mruczeć, szemrać.

Formacje współrdzenne: mamrotać, mamruczeć.

Cf MAMRANIE